CZĘŚĆ XXXIX — № 38. ROK 20 — (1849.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 27 Maja. / 8 Czerwca.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 26 Maja. / 7 Czerwca.

N. Cesarz Jmć Austryacki przesłał P. Jenerał-feldmarszałkowi *Xięciu Warszawskiemu, hrabi Paskiewiczowi Erywańskiemu* następujący reskrypt:

Mości Feldmarszałku.

«Nader mi jest przyjemną okoliczność jaką miałem poznania was osobiście w tém samém mieście, które wysokie zaufanie CESARZA, Pana waszego, wyznaczyło wam za środek działania i które od lat wielu jest codziennym świadkiem niezmiernych zasług, które oddajesz tak swemu Monarsze i ojczyznie, jako i sprawie porządku społecznego całej Europy.

«Jakoż, w wyborze przez CESARZA waszej osoby dla objęcia naczelnego dowództwa wojsk, jakie JEGO CESARSKĄ Mość raczył przysłać Mi na pomoc przeciw bezbożnemu rokoszowi, nie mogę nie widzieć pewnej rękojmi tryumfu naszej dobrej sprawy.

«Pobyt mój, jakkolwiek krótki, w Warszawie, był dostatecznym do pomnożenia uwielbienia i szczerego szacunku, jakim mię natchnęły dla waszej Wysokości wielkie czyny, uświetniające jego imię w dziejach historyi spółczesnej.

«Pragnąc dać wam dowod pamięci, przesyłam przez Mojego adjutanta pułkownika barona de Langenau wielki krzyż brylantowy Mojego orderu świętego Szczepana, wynurzając życzenie, iżby te ozdoby przypominały wam zawsze uczucia wysokiego poważania i szczerej wdzięczności, które wam ślubował, Wam szczerze przyjażny

(podp.) FRANCISZEK JÓZEF.

Schönbrunn, 28 Maja 1849.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale wojskowości z dnia 11 Maja, zostali mianowani: Dowodzca 2 brygady 5 dywizyi lekkiej jazdy Jenerał-major *von Kroneck 1*, Dowodzcą 1 brygady tejże dywizyi na miejsce Jen.-majora *Bohuszewskiego*, który mianowany Dowodzcą pomienionej 2 brygady.—Adjutant Głównodowodzącego czynną Armiją Jenerał-feldmarszałka Xięcia Warszawskiego hrabi Paskiewicza Erywańskiego, Porucznik pułku Huzarów Feldmarszałka hrabi Radeckiego hrabia *Szuwałow*, Fligel-adjutantem J. C. MOŚCI. — Podpułkownik pułku Estlandskiego strzelców *Szatow*, Dowodzącym 1 brygadą odwodowej dywizyi 6 korpusu piechoty. — 12 Maja, Pułkownik pułku kozaków gwardyi *Szamszew*, mianowany Fligel-adjutantem N. CESARZA JMCI. — 10 Maja, Radzca Kollegialny *Perowski*, który wziął był dymissyą z pułku Kawalergardów N. CESARZOWEJ gdzie był Sztabs-rotmistrzem, przyjęty zostaje na nowo do służby w tymże pułku z rangą Rotmistrza i mianowany Adjutantem Głównodowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, J. C. WYSOKOŚCI W. XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w wydziale wojskowości z dnia 13 Maja, dymisyonowani Jenerał-porucznicy: *Łanskoj* i hrabia *Tołstoj* zostają na nowo przyjęci do służby w jezdzie i przeznaczeni do zostawania przy Głównodowodzącym czynną Armiją. — Wykreślony zostaje ze spisów zmarły Członek Wydziału Inżynjeryi w Komitecie Wojskowo-naukowym Jenerał-major *Felkerzam*.

— Przy Najłaskawszych Reskryptach z d. 3 i 29 Kwietnia b. r. Radzcy Tajni, Poczt-Dyrektor Moskiewskiego Pocztamtu *Bułgakow* i Senator *Oreus*, mieli szczęście otrzymać tabakiery z wizerunkiem N. CESARZA JMCI ozdobione brylantami.

— Przez Ukaz CESARSKI do Kapituły Orderów z dnia 27

Kwietnia, w liczbie innych, Dyrektor Kancelaryi Kommisyi do rewizyi i ułożenia praw Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Przecławski* najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Anny 2 klassy z koroną, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby i prac szczególnych.

O CHOLERZE.

W Petersburgu: po 20 Maja pozostawało chorych 53 — w ciągu doby przybyło 8 — wyzdrowiało 8 — umarło 5 — po 21 Maja pozostało chorych 48.

W ciągu doby przybyło 9 — wyzdr. 3 — umarł 1 — po 22 Maja pozostało chorych 53.

W ciągu doby przybyło 5 — wyzdr. 7 — umarło 2 — po 23 Maja pozostało chorych 49.

W ciągu doby przybyło 12 — wyzdr. 1 — umarło 5 — po 24 Maja pozostało chorych 55.

W ciągu doby przybyło 7 — wyzdr. 4 — umarło 3 — po 25 Maja pozostało chorych 55.

KROLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 26 Maja.

Dnia onegdajszego odprawioną została w kościele Prawosławnym Św. Trojcy, przez Najprzewielebniejszego Arseniusza, Arcybiskupa Warszawskiego i Nowogeorgiewskiego, liturgja Św. w obec władz wojskowych i cywilnych, oraz licznie zebranego ludu. Po ukończeniu liturgji odczytany został Manifest Najwyższy pod d. 26 Kwietnia r. b. wydany, z powodu wystąpienia armij Rossyjskich na pomoc N. Cesarzowi Austryackiemu, w celu przytłumienia rokoszu w Węgrzech i Siedmiogrodzie, a następnie odbyło się stosowne nabożeństwo, zakończone modlitwą z przyklęknięciem.

—

ZDANIE SPRAWY BANKU POLSKIEGO ZA ROK 1848.

W dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1849 r. odbyło się publiczne posiedzenie Banku Polskiego, pod prezydencyą JW. Radzcy Tajnego Senatora *Morawskiego* Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

JW. Prezydujący zagaił posiedzenie; poczém JW. *Wiorogórski* Kontroler Jeneralny Królestwa i Prezes Kommisyi Umorzenia Długu Krajowego, przemówił jak następuje:

Panowie.

W dopełnieniu włożonych na siebie obowiązków, wypływających z Najwyższego Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r. Kommisya Umorzenia Długu Krajowego, mając złożony sobie na zeszłorocznem posiedzeniu publicznem Banku, obraz całorocznych jego działań wraz z inwentarzem i sprawozdaniem za rok 1847, sprawdziła takowe w ogóle i we wszystkich szczegółach, z xięgami bankowemi, aktami i dowodami, i dziś przystępując do wysłuchania ogłosić się mającego sprawozdania za rok 1848, poczytuje za swój obowiązek, podać do wiadomości powszechnej, rezultat swych działań, w tymże roku dokonanych, a odnoszących się głównie do czynności Banku za rok 1847.

Jakoż, Kommisya Umorzenia w zastosowaniu się do przepisanej dla siebie, przez Radę Administracyjną Królestwa, Instrukcyi z dnia 16 (28) Września 1838 r., rozciągając ścisły i nieprzerwany dozór i kontrolę nad częścią umorzenia długu krajowego, powzięła przekonanie:

Że Kommisya Rządowa Przychodów i Skarbu, w terminach oznaczonych, wniosła do Banku, w całości, fundusze, na zaspokojenie długu budżetem wskazane.

Z funduszów tych, które wraz z pozostałością z r. 1846 w summie rub. sr. 323,849 kop. 42, wynosiły rs. 3,283,501 kop. 84½. Bank po dopełnionem losowaniu pożyczek skarbowych, wedle przepisanych planów i w ścisłem zastosowaniu się do wydanych w tej mierze przepisów, spłacił wierzycielom kraju, za wylosowane obligi i kupony rs. 2,905,173 kop. 71½, reszta zaś funduszu, to jest rs. 368,328 k. 13, zachowaną została w kassie Banku, w gotowiznie, do czasu, póki posiadacze tychże papierów, wzywani corocznie przez pisma publiczne, nie zgłoszą się po odbiór przypadających im należytości.

Dopełnione wypłaty, Bank usprawiedliwił przed Kommisyą Umorzenia, a spłacone papiery złożył do jej depozytu, celem nastąpić mającego ich zniszczenia.

Tym sposobem, Bank co do spłacenia tej części długu, zobowiązaniom swoim, tak względem wierzycieli kraju, jakoteż Skarbu Królestwa, w zupełności uczynił zadosyć.

Kommisya Umorzenia przy odbyciu z końcem roku 1847 rewizji kassy Banku i jego składów, przekonała się:

Że tak depozyta opieczętowane, jak i nieopieczętowane, okazały się w zupełnej zgodności z xięgami, i ze sprawozdaniem roku upłynionego, i wiernie zapisane zostały do nowych xiąg i do inwentarza za rok 1847.

Depozyta opieczętowane znajdowały się w skarbcu Banku nienaruszone, z użyciem potrzebnych środków do materjalnego ich zabezpieczenia.

Powierzone Bankowi fundusze, a mianowicie depozyta, kapitały instytutowe i prywatne, oraz summy przekazowe wynosiły rub. sr. 17,673,340 k. 9, czyli w porównaniu z rokiem poprzednim, więcej o rs. 2,086,983 k. 83. Na pokrycie tych, po potrąceniu kapitałów i depozytów instytutowych, oraz innych funduszów, które z natury lokacii swojej w Banku, nie są w każdym czasie wypowiedzialnemi, posiadał Bank, odpowiednią ilość gotowizny i papierów procentowych do których fundusz umorzenia jest przywiązany.

Przy szczegółowem sprawdzeniu inwentarza Banku za rok 1847, Kommisya Umorzenia przekonała się:

Że stan tak czynny, jak i bierny w obrazie działań jego wykazany, zgodnym był z ogólnym billansem, oraz z xięgami szczegółowemi, i że takowy wiernie przeniesionym został do nowych xiąg na rok następny zaprowadzonych, a przez Kommisyą Umorzenia zaparafowanych.

Kapitał uposażenia Banku wynoszący rs. 8,000,000, nie uległ zmniejszeniu, a majątek jego oceniony został w inwentarzu, według uznanej przez niego rzeczywistej wartości pojedyńczych aktywów.

Fundusze bankowe, użyte były w tymże roku, zgodnie z celami tej Instytucyi, jakoto:

Na skupowanie papierów publicznych i wexli, w summie rs. 8,198,460 kop. 63½.

Na pożyczki i wszelkiego rodzaju zaliczenia rs. 19,691,330 kop. 23½ — i

Na przedsięwzięcia handlowe i przemysłowe rs. 5,834,916 kop. 72.

Z rozpoznania obrotu użytych na powyższe cele funduszów, Kommisya Umorzenia przekonała się: że osiągnięte w roku 1847 zyski, w summie rs. 404,249 k. 45, pochodziły ze źródeł następujących:

Z PROWIZYI:

Od papierów publicznych. . . rs.	295,654 kop.	58½.
— pożyczek na zakłady przemysłowe . . . . —	241,057 —	42.
Od pożyczek na zastawy . . —	39,275 —	73.
— pożyczek na dobra ziemskie. —	87,010 —	19.
— pożyczki miastu Warszawie. —	54,838 —	18½.
— zaliczeń na depozyta . . —	88,651 —	28½.
Ze wzajemnych obrachunków —	203,061 —	2½.

Z ZYSKÓW:

Na papierach publicznych. . —	8,627 —	50.
— skupowaniu wexli . . . —	22,881 —	69½.
— łaży z monet . . . . —	4,226 —	86.
— różnicy kursu . . . . —	993 —	9½.
— kommisye od świadectw depozytowych . . . . . . —	18,772 —	21.
Z dochodów nadzwyczajnych. —	105,152 —	75.
Czyli ogół zarobków wynosił. rs.	1,170,202 kop.	53.

Od summy tej potrącając wydatki:

Na opłacenie procentów od kapitałów i depozytów . . . . rs.	364,653 k.	29.
Na koszta administracyjne . . . —	172,992 —	33½.
— —— handlowe . . . . . . —	12,999 —	12.
— opłatę depozytowego. . . . —	4,049 —	70½.
— straty z powodu niższego ocenienia do inwentarza papierów publicznych . . . . rs.	211,258 k.	63.
Razem rs.	765,953 k.	8.

Zyski czyste, jak wyżej wykazano, uczyniły 404,249 k. 45. które jako dochód budżetowy, na własność Skarbu Królestwa zostały przelane.

Zyski te, odpowiedziały 5-procentowi od kapitału uposażenia Banku, pomimo niższego w tym roku ocenienia do inwentarza papierów publicznych, o rs. 211,258 kop. 63 i pomimo potrącenia od zysków części przewidywanych na niektórych wierzytelnościach niedoborów, tak na prowizjach jako też na samych kapitałach.

Tym sposobem, Bank w ocenieniu swego inwentarza, przez potrącanie ze stanu czynnego cząstkowych niedoborów, przyprowadza stopniowo aktywa mniej pewne, do wyrazu prawdziwej wartości, używając na ten cel przewyżki zysków, otrzymywanych corocznie, na stopę zasadniczą od kapitału zakładowego.

Kommisya Umorzenia polegając na tém, że Bank, przy ciągłej ze swej strony usilności o coraz skuteczniejszy postęp w realizacyi aktywów niepewnych, znajdzie w przewyżce swych zysków dostateczne źródło do pokrycia ubytków, mogących wyniknąć na niektórych wierzytelnościach, ocenienie majątku jego w inwentarzu, uznała za właściwe.

(Dok. nast.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

FRANKFURT, *26 Maja.* Na wczorajszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego Kommisya 30 Członków wniosła postanowienia następujące: 1.) Wojska krajów, które odmówiły uznania Zgromadzenia Narodowego i jego uchwał będą wydalone z krajów wiernych Konstytucyi, chybaby wykonały przysięgę na Konstytucyą; — 2.) Zgromadzenie będzie czekało do jutra, do południa, odpowiedzi Ministerstwa Cesarstwa we względzie wykonania niniejszego postanowienia.»

Ten wniosek został przyjęty 97 głosami przeciw 65; wniosek zaś P. Nauwerck, którym Zgromadzenie Narodowe oddawało się pod opiekę wolnego okręgu Frankfurtu i całego narodu Niemieckiego, został odrzucony.

— Na posiedzeniu 24 Maja, Zgromadzenie głosowało powtórnie na wniosek, iżby liczba 100 Członków była uznana za dostateczną do stanowienia ważnych uchwał. Głosujących było 150, z których 115 przeciw 35 przyjęło wniosek; Nowych 31 Członków usunęło się ze Zgromadzenia.

— Pułkownik Reichenau, który był posłany do Palatynatu jako Kommisarz Cesarstwa, nie został uznany w tym charakterze przez Rząd tymczasowy, z powodu iż Wikaryusz Cesarstwa został złożony z tej godności. Nie pozwolono mu udać się do Landau i P. Reichenau odesłany został pod eskortą do Ludwigshafen.

— Komitet Narodowy w Karlsruhe wydał proklamacyą niemiecką, podpisaną przez trzech deputowanych Zgromadzenia Frankfurtskiego, PP. Raveaux, Trüschler i Erbe posłanych z tego Zgromadzenia do Baden w charakterze Komisarzy. Proklamacya ta jest rodzajem wezwania do broni.

— Gazeta Kolońska donosi, że P. von Ester, deputowany z Kolonii na Parlament Pruski, został zatrzymany w Hanowrze, w skutek żądania Rządu Pruskiego.

Frankfurt, 29 Maja. Podług gazety Pocztowej, Rząd Hanowerski wydał Dekret, nakazujący deputowanym tego Państwa usunąć się ze Zgromadzenia Narodowego Frankfurtskiego.

— Twierdzą że korpusy ochotników Palatynatu zajęły wieczorem 25 Maja miasto Worms i posunęły swoje przednie czaty aż do Osthofem o półtory mili od Worms po drodze do Oppenheim. W tém ostatniem mieście znajdują się wojska Pruskie.

— J. K. Wysokość Wielki Xiążę Badeński przybył 27 Maja do Bruxelli, pod imieniem hrabi de Lindenau.

— Na posiedzeniu 26 Maja odczytano poselstwo Gabinetu w którem ten oświadcza iż nie może wykonać uchwały Zgromadzenia względem usunienia wojsk krajów, które Konstytucyi nie przyjęły, albowiem to byłoby niezgodném z pokojém i bezpieczeństwem całych Niemiec.

PRUSSY. *Berlin, 31 Maja.* Monitor Pruski ogłosił dziś w części urzędowej projekt Konstytucyi Cesarstwa Niemieckiego i projekt prawa wyborowego, które były uchwalone na konferencyach odbytych w Berlinie między Rządami Pruskim, Saskim, Hanowerskim i Bawarskim i względem których ten ostatni Rząd zachował sobie wolność nie oświadczyć się jeszcze stanowczo. Rząd Pruski tak we własném imieniu, jako i w imieniu zgodnych z nim Rządów Saskiego

i Hanowerskiego, adresuje te projekta do wszystkich Rządów Niemieckich, wzywając je do ich przyjęcia.

AUSTRYA. *Wiedeń*, *24 Maja*. Nasz młody Monarcha zjednywa sobie wszystkie serca wybornemi swemi przymiotami. Często zapominając na chwilę swą godność miesza się pomiędzy ludem, który go zawsze wita z największą serdecznością. Jego częste nawiedzanie szpitalów przypomina Józefa II, którego pamięć jest zawsze żyjąca w Wiedniu. Zawsze gotowy wspierać ubogich, zwraca szczególną uwagę na zakłady użyteczności publicznej.

— Wojenny Gubernator Wiednia zalecił okolnikiem wszystkim redakcyom gazet tej stolicy, iżby odtąd nieumieszczały żadnych wiadomości o poruszéniach armii działającej przeciw Węgrom. Dotąd zaś położenie tej armii było następujące: rozciągając się od granicy Morawsko-węgierskiej przez Presburg, Bruck i Oedenburg aż pod Güns, opisuje ona wielkie półkole, którego środek, w Presburg i Bruck, dowodzony jest przez samego Naczelnego wodza. Lewe skrzydło tworzy korpus rossyjski, króry w tej chwili musi już być skoncentrowany dokoła Hradisch. Prawe skrzydło reprezentowane jest przez korpus stojący pod Oedenburg; wszakże sądzą, że kiedy armija postąpi na przod, armija południowa, pod dowodztwem Bana, będzie stanowiła koniec skrzydła prawego i uzupełni, przez swe połączenie się z główną siłą, półkole, które, opasując ogół sił powstańców z tej strony Pesthu, po obu brzegach Dunaju, przedstawi możność całkowitego ich wytępienia. Kroki zaczepne zaczęły się już ze strony armii Cesarskiej, lecz o ile nam wiadomo, te nie spotkały oporu jak tylko w Somerein, i Szerdachely. Nic pewnego nie wiadomo o położeniu armii węgierskiej, dowodzonej zapewna przez Görgey, ale trzeba sądzić że twierdza Comorn służy jej za srodkowy punkt działania. Wnoszą że pierwsze stanowcze spotkanie zajdzie albo w Raab, alko na wyspie Schütt. Co do Dembińskiego, *Lloyd* zawiera list, z dnia 10 Maja, z Frysztak, podług którego ten wódz powstańców, z przednią strażą od 18,000 ludzi znajdował się na przodzie swego korpusu między Eperies i Bartfeld i miał zamiar wedrzeć się do Galicyi, żeby attakować rossyan pod Krosnem. Tenże list donosi, że jenerał Borko zbierał niewielki korpus w okolicach Frysztak dla połączenia się z drugim korpusem pomocniczym rossyjskim, któremu, wraz z oddziałami jen. Benedek i Vogel miał w działaniach dopomagać. Z Transylwanii donoszą, że szczątki korpusu Puchnera połączą się z wojskami rossyjskiemi, które tam weszły i razem z niemi pociągną naprzód.

— Gazeta Wiedeńska zawiera następujące uwagi nad obecną walką w Węgrzech: «Poruszenie w tym kraju całkiem zmieniło naturę. Nie ma już tu mowy o roszczeniach udzielności, o oderwaniu się od Cesarstwa, nie chodzi o rozwijanie do nieskończoności ustępstw Rządu Austryackiego z miesiąca Marca. To wszystko należy już do Historyi. Dziś, jest to rewolucya socyalna, która to poruszenie opanowała, ta rewolucya, co wstrząsa zasady moralne i prawne wszelakich instytucyj. Emigracya Polska podjęła się nią kierować i wszystkie zastępy partyj burzycielskich we Francyi, w Niemczech, w Polsce i Włoszech, dostarczyły jej swych kontingensów. Już to nie przeciw samej tylko Austryi, ale przeciw całemu systematowi politycznemu i społecznemu Europy wojna ta jest wykierowana.

«Nie widzimy dla czegoby wierne ludy Austryi miały same jedne ponosić cały ciężar ofiar, podczas kiedy wszystkie inne kraje wylewają w łono naszego, swoją pianę rewolucyjną i kiedy te kraje korzystają z naszych zwycięztw a cierpią z naszych porażek. Rossya zrozumiała interes wspólny, jaki ma z nami w tej walce. Wspólne interesa zawsze były powodem do zawierania sojuszu. Ten nie pociąga za sobą zależności, która z obustron pozostaje obcą widokom politycznym. Jest jeszcze na ziemi honor i prawość, mimo wszystko co rewolucyoniści uczynili żeby je wytępić; Cesarz i Jego doradzcy pozostaną wiernymi Konstytucyi i zasadzie którą ustanowili, zasadzie równości praw dla wszystkich narodowości.»

— Piszą z Wiednia do gazety Augsburskiej: «Głównodowodzący jenerał baron Welden, zdaje się chcieć pozostawić armiją Cesarską na jej obecném stanowisku aż do 24 lub 28 Maja, to jest podzień, kiedy rossyanie zajmą wyznaczone dla nich pozycye. Głównodowodzący usunął dwunastu jenerałów a dowodztwo czterech korpusów składających Armiją powierzył hrabi Schlick, feldm.-lejtnantowi Czarich, xięciu Edmundowi Schwartzenberg i jenerałowi Wolgemuth. Ta armija, licząc w nię korpus Vogela i jenerała Borko będzie miała 80,000 ludzi i 240 dział. Piąty korpus, w samych Węgrzech jest dowodzony przez Bana, może liczyć do 30,000 ludzi. 11 Maja jen. Borko musiał się połączyć z przednią strażą wojsk rossyjskich w Szandez. Przywiozł, jak twierdzą, wiadomość, że Dembiński słaby tylko oddział posunął ku granicy Galicyjskiej pod Duklą i że główne siły powstańców były rozłożone w Komitacie Gömörrö, pod Rosenau i Reinesombat, w Gacz, Nagy, Szatalna, Schemnitz, nakoniec w Komitacie Zips, w okolicach Neudorff. Twierdza Arad poddała się powstańcom skutkiem niedostatku żywności.

— Około 1,000 Montenegrinów wyszło w pochod ku Banatowi dla walczenia tam przeciw powstancom, którzy ten kraj pustoszą.

— W dniu 20 Maja Wódz naczelny wydał w Presburgu nową proklamacyą do ludów Węgier i Transylwanii wzywając je iżby wróciły do powinności.

Raport tego jenerała z d. 21 Maja donosi, że od czasu poruszenia na przód wojsk Cesarskich na wielkiej wyspie Schütt, powstańcy, przez codziennie ponawiane attaki, byli zmuszeni coraz dalej cofać się ku linii między Büs i Vasarut. Między Waag i odnogami Neühasl również zmuszeni oni byli cofnąć się ku Guta. Codnia przybywają zbiegi z pułków huzarskich, przedtém Cesarzów Alexandra i Miko-

łaja, stojących w Raab. Opowiadają iż są zle utrzymani a gorzej jeszcze traktowani, odkąd wielka ich liczba odmówiła przysięgi na Rzeczpospolitą. Ci którym nie ufają, odsyłani są do Debreczyna dla ćwiczenia tam rekrutów, których wielką liczbę zewsząd naprowadzają. Kossuth przez swych wysłańców usiłuje co najwięcej zebrać stronników dla swej Rplitej, ale dotąd powiodło mu się tylko w Stuhlweissembourg. Chorągiew Cesarska powiewa jeszcze w Gross-Kanisa, Pięciu Kościołach, aż do Batta, gdzie znajduje się część korpusu Bana Jellaczyc, którego prawe skrzydło rozciąga się aż do Peterwaradin.

Dokoła Budy i Pesthu powstańcy, w dacie 17 Maja, mieli do 30,000 żołnierza. Ogień z cytadelli Budy na Pesth nie ustaje. Jenerał austryacki Hentzi, dowodzący w Budzie, odparł nader skutecznie ponawiane attaki węgrów w celu opanowania wodociągów zaopatrujących miasto, zmusił do milczenia bateryą wystawioną przez nich na Schwabenberg i rozbił kartaczami bataljon Honwedu, który zostawił na placu 500 trupa. Zbiegostwo nadzwyczaj się zagęściło w szykach powstańców, których główne siły z tej strony są w Leopoldifeld.

W Komitatach Węgierskich wszyscy urzędnicy zostali złożeni i zastąpieni przez republikanów. Okolnik Ministra wyznań Gabinetu Magyarskiego wzywa wszystkich Biskupów, Kapituły, Konsystorze, Zwierzchności zakładów szkolnych i wszelkich korporacyj iżby w przeciągu sześciu tygodni złożyły przysięgę Rządowi Republikantskiemu.

Wiedeń, 27 Maja. Dodatek nadzwyczajny do gazety Wiedeńskiej donosi, że twierdza Budy wzięta została szturmem przez powstańców.

— W dniu 25 Maja około 6 wieczorem Cesarz przybył do Wiednia w powrócie z Warszawy przez Ołomuniec, w towarzystwie jenerał-majora hrabi von Grünne. Minister Prezydent Rady xiążę Schwartzenberg i adjutanci J. C. Mości przybyli tu dniem przedtém.

— NN. Cesarz Ferdynand i Cesarzowa przybyli 24 b. m. do Linz, udając się do Inspruck. 23, na granicy austroczeskiej we Freystadt NN. Państwo zmuszeni byli przejeżdżać po pod łukiem tryumfalnym, który wystawiła dla nich ludność okoliczna. W całym kraju, ktory w podróży swej przebywali, Cesarstwo JJ. odbierali wszędzie dowody największego przywiązania.

— Wieś Palota pod Pesthem, należąca do hrabi Stefana Karolyi, służy za przytułek wielu osobom klass zamożniejszych z Pesthu. Od czasu ogłoszenia Rplitej Węgierskiej proletaryusze otwarcie napadają na wszelką własność i rabują domy zamożniejszych osób. «Na tém to zależy, (mówi korrespondent austryacki) organizacya pracy, przyrzeczona programmatem Ministrów Węgierskich.» Biskup grecko-unitski Eperies'ki, X. Gaganetz, odprowadzony został pod eskortą do Debreczyna. W ogóle duchowieństwo obrządku Ruskiego prześladowane jest od magyarów.

— Jenerał Benedek, który w komitatach Zips i Gömorro zabrał i przyprowadził do armii Cesarskiej 1,700 rekrutów przeznaczonych dla armii powstańców, otrzymał dowodztwo całego korpusu Vogela w Komitacie Neutra; jenerał Vogel odebrał inne przeznaczenie.

Triest, 21 Maja. Wczora przybył tu bryg angielski *Frolic* z podróżnemi z Ankony i Wenecyi. Ankona była teatrem wszystkich okropności wojny domowej; całkowite rodziny zostały wytępione, domy wydane na grabież a potém spalone. Jedne tylko angielskie okręty ośmielają się zbliżać do miasta zostającego w pełnym rokoszu. Tenże statek przywiozł wiadomość że korpus rzymski, pod wodzą Garribaldi, został na głowę rozbity i rozproszony przez Neapolitańczyków.

— Donoszą z Triestu, z dnia tegoż, że bombardowanie Malghera nie ustaje. Wenecya jest zbliska blokowana od morza i nie ma więcej żywności jak na dni 15; brak jest tam zupełny wszelkiego paliwa. Wszystkie okręty cudzoziemskie miały odpłynąć z portu wiliją dnia tego.

Presburg, 23 Maja. Dziś nasza armija przybrała na nowo postawę zaczepną na wszystkich punktach. Lewe skrzydło, pod dowodztwem Vogela i Benedeka połączyło się z wojskiem środkowém, a od strony Oedenbourg prawe skrzydło dokonało takiż manewr obszedłszy jezioro Neusiedl. Powstańcy znowu się cofnęli. Pod Böös zaszła krwawa bitwa, w której attakując nieprzyjaciela na bagnety, nasze wojska zmusiły go do pójścia w rozsypkę ze znaczną stratą. W Komitacie Comorn powstańcy organizują pospolite ruszenie na wielką skalę.

— Piszą do gazety *Lloyd* z Gran, że huzary przekonali się nakoniec iż imię Króla Ferdynanda było tylko pozorem, pod którym Kossuth nadużywał ich łatwowierności. Dowiedziawszy się razem o przybyciu wojsk rossyjskich mnogie szwadrony w massie opuściły wojsko rokoszan. Udział Rossyi przeraził powstańców w ogólnosci, tak iż zaczynają z pod Pesth zwijać się ku Debreczynowi. Comorn jest obficie zaopatrzony w żywność, ale mówią że garnizon nie liczy nad 6 do 700 ludzi.

ANGLIJA.

LONDYN, *24 Maja.* Wczora obie Izby Parlamentu nie miały posiedzenia z powodu wyścigów konnych w Epsom, zwanych wyścigami Derby, które, jak zwykle, ściągnęły znaczną liczbę ludności Londyńskiej.

Pierwsza pryza wygrana została przez lorda Eglinton; było 237 osób które należały do składki po 50 funt. sterlingów (1,250 franków), odtrąciwszy 100 funt. sterl. na kószta policyi wyścigów, i 100 f. st. dla konia który przybył drugi do mety, ogół wygranej lorda Eglinton wynosi 11,650 funt. sterl. (288,250 franków).

— Królowa Jmć przyjmowała na posłuchaniu J. K. W. Xięcia Henryka Niderlandskiego, brata Królewskiego, który złożył N. Pani order Łaźni, nadany niegdyś przez Xięcia Regenta zaszłemu Królowi po bitwie pod Quatrebras, gdzie Król walecznie się potykał i był raniony.

— Na posiedzeniu 21 b. m. Izba Lordów, z uwagi na pilną potrzebę, przyjęła drugie i trzecie odczytanie billu o środkach ulepszenia uprawy ziemi w Irlandyi.

— Na jedném z ostatnich posiedzeń Izby Gmin, P. John O'Connell dopuścił się postępku, który gazety nazywają studentskim figlem. Wiadomo że gazety Londyńskie, a szczególniej *Times* dały sobie od niejakiego czasu słowo nie powtarzać napuszonych mów, które P. John miewa prawie codziennie, przy wszelkiém zdarzeniu, sądząc zapewna, że będąc synem wielkiego Burzyciela, ma prawo bezkarnie nudzić i Parlament i całą publiczność. Niefortunny mówca, żeby się zemścić nad niewdzięcznymi redaktorami gazet, postanowił użyć, raczej nadużyć zestarzałego prawa, które zabrania obcym osobom znajdować się na posiedzeniach Parlamentowych. Mowca czyli Prezes Izby musiał na żądanie jego poprosić na ustęp wszystkie *obce osoby* znajdujące się na galeryi, pomiędzy któremi w pierwszym rzędzie byli stenografowie gazet (reporters). Prawo to, całkiem zaniedbane, przeszło od wieku przez żadnego Członka Parlamentu nie było użyte.

Stenografowie pozostali więc u drzwi Izby Gmin przez trzy godziny; tym sposobem P. O'Connell chce ich głodem zmusić do powtarzania jego deklamacyj, ale ani publiczność, ani redaktorowie dzienników nie są zbyt pożądliwi sporów obecnego Parlamentu i bardro być może że środek ten chybi swego celu; przynajmniej *Times* oświadczył iż postanowił raczej umrzeć niż się poddać ciężkiemu warunkowi, podawanemu przez P. O'Connell.

— Process pośmiertny między spadkobiercami poprowadził do dziwnego jednego odkrycia. Chodzi o spadek po P. Williamie Henryku Milner z Graigintinny w Szkocyi, który, przed niedawnym jeszcze czasem, był deputowanym w Izbie Gmin z Newcastle under Tyne. P. Milner zawsze był znany jako, lubo milczący reprezentant, zacny i bardzo bogaty właściciel. Ze sporów wyniklych pomiędzy jego spadkobiercami i wyznań niektórych z nich daje się widzieć, że nieboszczyk nie miał żadnego prawa do noszenia ubioru mezkiego. Przypominają dziś sobie że tenże, w testamencie, przepisał szczególne ostrożności względem swego pogrzebu, które swięcie były zachowane. Mimo trudności jakie wynikają z tych przepisów, zwłoki będą odkopane dla przekonania się sądownie czy były deputowany był mężczyzną czy kobietą.

Londyn, *26 Maja*. Królowa Jmć z całą Rodziną i Dworem odjechala na wyspę Wight.

— P. John Parker mianowany został Sekretarzem Admiralicyi na miejsce P. Ward, który się od tego urzędu usunął.

— Przybył do Londynu poseł od Rplitej Rzymskiej ale niebył przyjęty przez Lorda Palmerston; wszakże Minister ten kazał oznajmić posłowi, że Rząd Królowej Jmci pragnie w zagadnieniu Rzymskiém zachować doskonałą neutralność i że pozwoli Francyi i Austryi działać zupełnie swobodnie pod ich własną odpowiedzialnością o tyle, o ile nie wyjdą z zakresu traktatów europejskich.

— Trzecie odczytanie w Izbie Lordów billu o zmianie praw żeglugi naznaczone jest na 4 Czerwca.

— Gazeta *Daily News* z dnia dzisiejszego donosi, że ostatnie usiłowania posrednictwa ze strony lorda Palmerston w zajściu Schleswig Holsteinskiém spełzły na niczém, lecz że Krol Pruski oświadczył chęć traktowania o pokój bezposrednio. Warunki podawane przez Rząd Pruski, są oczyszczenie Jutlandyi od wojsk niemieckich, powrócenie przez Daniją zabranych okrętów i zdjęcie blokady z portów niemieckich. W razie zgodzenia się, zawarty byłby tymczasowo rozejm po 1 Stycznia 1850 z zachowaniem obecnego stanu politycznych stasunków Xięztw, do czasu nim ostateczny pokoj nie będzie zawarty.

FRANCYA.

PARYŻ, *24 Maja*. Na posiedzeniu 22 b. m. po odrzuceniu wniosku P. Ledru-Rollin, który, uważając Manifest N. Cesarza Wszech Rossyi, (gdzie jest mowa o walce zasad porządku przeciw zasadom anarchii) za przymówkę Francyi i za wypowiedzenie jej wojny, chciał iżby natychmiast wystąpić do boju i wypowiedzieć wojnę Rossyi, Prussyi i Austryi — tenże P. Ledru - Rollin oskarżył Dowodzcę siły zbrojnej Paryskiej jenerała Changarnier, iż znowu odmówił wypełnienia wezwania Prezesa Zgromadzenia Narodowego względem przysłania oddziału wojska dla ochrony posiedzeń i zażądał wyznaczenia w tym przedmiocie Kommisyi śledczej, twierdząc, że ten opór Głównodowodzącego ma związek z rozległym planem na opanowanie władzy absolutnej przez Prezesa Rzeczypospolitej.

Rozprawy nad tym wnioskiem o wyznaczeniu Kommisyi, zajęły całe posiedzenia wczorajsze i dzisiejsze i dotąd nie doprowadziły do żadnego wypadku, były zaś nadzwyczaj drażliwe. Zauważano że ci członkowie Zgromadzenia Narodowego najwięcej się odznaczają gwaltownością swych deklamacyj, którzy na nowo nie zostali obrani, jak gdyby tym sposobem chcieli sobie wynagrodzić za te hałasy i burze, których już wzniecać nie będą mogli.

— Gazeta *Ere Nouvelle* zawiera następujący artykuł: «Są ludzie bardzo dobrej wiary, którzy twierdzą za pewną iż z dokładnością wiadomy im jest plan wielkiego środka stanu, który daje się wyrazić następnie:

«W przyszłą Niedzielę Prezes Rplitej odbędzie wielki przegląd wojsk w Wersalu i będzie obwolany przez pułki jazdy, które przedwczora pokazały wielki zapał na polu Marsowém.

«Wszystko będzie tak przygotowane, iżby jego powrot do Paryża był prawdziwym tryumfem.

«Wszyscy ludzie znakomitsi z partyi socyalistów lub nawet z oppozycyi, tak reprezentanci jako i wydawcy dzienników, będą niezwłocznie aresztowani i odwiezieni do Havre, drogą żelazną.

«Nakoniec wybory, które zda się iż w ostatecznym wy-

padku dadzą 230 socyalistów i przeszło 200 legitymistów, będą unieważnione.

«Do tych nowin, zbyt już do prawdy niepodobnych, dodają, że Zgromadzenie Narodowe dnia tegoż, to jest w Niedzielę, zbierze się na posiedzenie i ogłosi się za będące w Radzie nieustającej.

«Wszystko to jest widzialnie niedorzeczne, ale krąży po całém mieście i powtarzamy te wieści dla tego jedynie, żeby od nich odwołać się do zdrowego rozsądku mass, który nie omieszka ocenić je jak zasługują.

— W gazecie *Sentinelle de la Marine et de l'Algérie* czytamy: «17 Maja nic jeszcze nie wiedziano w Civita Vecchia o wypadku poselstwa P. de Lesseps; ten dyplomata był w Rzymie od dni trzech. Z jego rozkazu wszelki attak był zawieszony ze strony wojsk francuzkich, które obozują o jednę lieue od Rzymu w liczbie 20,000 ludzi; wojska te już przecięły dwa wodociągi opatrujące Rzym w wodę.

— Piszą z Marsylii, 21 Maja: «P. de Forbin Janson syn, sekretarz Poselstwa Francuzkiego w Rzymie, przybywa w tej chwili z Civita Vecchia na statku *Veloce*. Przywozi depesze od P. Lesseps, d'Harcourt i Oudinot, i zasady traktatu mającego się zawrzeć z Rządem Rzymskim. Jakkolwiek P. de Forbin zachował co do szczegółów największą tajemnicę, dał jednak do zrozumienia że niemasz wątpliwości o niezwłoczném zapadnieniu układu polubownego.

W chwili odjazdu P. Forbin było dokoła Rzymu 25,000 wojska francuzkiego, zajmującego najlepsze pozycye i pałającego żądzą zemsty.

— Podług *Constitutionnel* zaczynają teraz wychodzić na jaw szczegóły objaśniające niespodziane powodzenie stronnictwa socyalistów. Nie jest to wcale ich propaganda, posuwana z taką żarliwością od przeszło piętnastu miesięcy; są to machinacye nie dawniejsze nad dwa tygodnie, a to jest rzecz nader pocieszająca, gdyż umysły zostały skłonione nie mocą przekonania, ale przez zastraszenie za pośrednictwem kłamliwych pogłosek, zręcznie rozsiewanych o potędze Komunistów z jednej strony, a z drugiej o usiłowaniu przywłaszczenia przez Rząd obecny absolutnej władzy.

— Jenerał Chrzanowski, który dowodził naczelnie armiją Króla Korola Alberta Sardyńskiego, przybył do Paryża i żyje w największej samotności. Pisze on dzieło o ważnych wypadkach, w których miał tak czynny udział.

— P. Ruggiero Settimo, Prezes Rządu tymczasowego w Sycylii, który, w chwili poddania się Palermu, zabrał się był na okręt francuzki, przybył w tych dniach do Paryża.

— Odebrano wiadomości z Haiti (S. Domingo) po 15 Kwietnia. O tym czasie Prezes Soulouque, opanowawszy wszystkie miasta Rplitej Dominikańskiej znajdował, się ze 20,000 dobrego wojska o 16 mil od S. Domingo i zabierał się do attakowania tego miasta jeżeliby się nie poddało.

Paryż, 27 Maja. Przesilenie którego tyle się obawiano a raczej przejście Rzeczypospolitej francuzkiej do nowej fazy politycznego bytu, odbyło się wprawdzie z wielkim hałasem, ale bez zakłócenia porządku społecznego, jak się obawiano. Mówimy tu o ustaniu czynności Zgromadzenia Narodowego Konstytującego i o nastaniu Zgromadzenia Prawodawczego, czyli zwykłego Parlamentu.

W dniach 25 i 26 Maja mownica Zgromadzenia była teatrem największego zgorszenia jakie kiedykolwiek widziano. Osobistości, wyrzuty, grubijańskie przymówki, niedorzeczne żądania, były hojnie szafowane przeciw rozsądnej większości, przez zapamiętałą oppozycyą, stanowiącą mniejszość, która wszelkiemi sposobami usiłowała przedłużyć dogorywający byt Ciała Konstytującego choćby o jedno posiedzenie. W tymto celu P. Ledru Rollin i jego stronnicy podawali wniosek po wniosku, i nakoniec wystąpili z otwartém oskarżeniem Prezesa i Gabinetu o zamach na opanowanie absolutnej władzy i żądali wyznaczenia Kommisyi śledczej. Mimo te zabiegi, gdy po kolei wszystkie wnioski oppozycyi zostały odrzucone, Prezes Zgromadzenia Narodowego P. Armand Marrast odczytał sprawozdanie o pracach tego Ciała i ostatecznie je zamknął na posiedzeniu 26 Maja.

Nowe Zgromadzenie Prawodawcze miało już dziś posiedzenie przygotowawcze dla obioru swego tymczasowego Biura. P. Kératry mianowany został Prezesem jako najstarszy wiekiem; sekretarze zostali wybrani z najmłodszych reprezentantów.

— Korrespondent gazety Belgijskiej pisze do tej gazety pod datą dzisiejszą, że marszałek Bugeaud otrzymał umocowanie dla złożenia nowego Gabinetu i że tak był pewnym skutku, iż przyrzekł że Ministerstwo będzie uzupełnione w przeciągu sześciu godzin.

— Taż gazeta pisze: «Podczas kiedy nasz korrespodent Paryski nam donosi za rzecz prawie pewną, że P. Forbin Janson przywiozł zasady traktatu umówionego pomiędzy triumwirami Rzymskiemi i P. de Lesseps, i który ma zależeć na ustanowieniu Rzeczypospolitej Apostolskiej Rzymskiej, inny korrespondent z Marsylii pisze pod dniem 24 Maja, że statek *Lombardo* tegoż dnia przybyły do portu przywiozł wiadomość że Zgromadzenie Konstytujące Rzymskie odrzuciło zasady układu, umówione między Triumwiratem i pełnomocnikiem francuzkim, tak iż kroki nieprzyjacielskie będą musiały być niezwłocznie wszczęte na nowo.»

— W Monitorze urzędowym piszą: «P. Kisielew wręczył Panu Ministrowi Spraw Zagranicznych listy wierzytelne, któremi zottaje umocowany w charakterze Sprawującego interesa Rossyi przy Rządzie Rzeczypospolitej.»

— Poselstwo Rossyjskie zostało przeniesione z placu Vendôme na ulicę Faubourg St. Germain, № 33.

— Z powodu napomknień i nawet wyraźnych oskarżeń zadanych Rządowi na ostatnich posiedzeniach Zgromadzenia Narodowego we względzie zamachu na opanowanie władzy absolutnej a szczególniej z powodu artykułów umieszczonych o tém w *Presse* i *Démocratie Pacifique*, Rząd udzielił wielu dziennikom artykuły w których oświadcza iż w przedmiocie tych zarzutów nakazane zostało sądowe śledz-

two, do którego powołani będą wydawcy pomienionych gazet dla dania objaśnień i naprowadzenia władzy sądowej na ślad winnych, jeżeli rzeczywiście podobne zamachy były zamierzane.

WŁOCHY.

NEAPOL. Z Neapolu donoszą urzędowie pod dniem 16 Maja, że jenerał Filangieri, xiążę Satriano, wszedł uroczyście 15 b. m. do Palermo. Wojska Królewskie były w tém mieście przyjęte z największym zapałem.

SARDYNIJA. Listy z Genui twierdzą, że mowa jest o wejsciu jenerała la Marmora do gabinetu Sardyńskiego.

— Podług doniesień z Turynu po 17 Maja Król Wiktor Emmanuel był ciężko chory i musiano mu kilkakrotnie krew puszczać. Pożniejsze wiadomości są, iż ma się lepiej i że choroba postępuje zwykłym swym biegiem.

— Wszystkim oficerom lombardzkim, polskim, *etc.* dano dymissye; ci, którzy zechcą zaciągnąć się na nowo do armii Sardyńskiej, obowiązani są zapisać się w Ministerstwie Wojny.

— Piszą z Turynu 21 Maja, że appelacya Ramorino odrzucona i że tén jenerał miał być rozstrelany nazajutrz, o 4 rano. Gazeta jedna z d. 22 donosi że wyrok śmierci został wykonany.

RZYM. Donoszą z Rzymu z d. 13 Maja, że pułkownik Roselli mianowany został przez triumwirów Dowodzcą Naczelnym armii. Jenerał Avezzana, ktory łączył to dowodztwo z Ministerstwem Wojny, zachował ten ostatni portfel. Armija Rzymska rozporządzalna liczy od 25,000 do 30,000, a gwardya narodowa nieruchoma do 12,000 ludzi. Mówią że Rzymianie mają 60 dział. Król Neapolitański przeniosł swą główną kwaterę z Velletri do Albano, bliżej ku Rzymowi. Wojska jego leżą obozem pod Castel Gandalfo na brzegach jeziora, a przednie czaty są w Marino.

— Gazeta Powsz. Augsburzka donosi, że Ferrara została zajęta przez oddział 4,000 żołnierza austryackiego pod dowodztwem jenerała Thurn Hohenstein.

— W *Journal des Débats* czytamy: «Rząd Rzymski wyczerpał wszystkie zasoby pieniężne, i puszcza się na wszelkie sposoby dla opłacania tej tłuszczy zbrojnej, którą ze wszystkich krajów pod swe chorągwie zaciągnął. Zmuszono wszystkich mieszkańców do oddania sreber stołowych na Skarb. Po domach czynią się poszukiwania dla zabrania przedmiotów, mogących służyć na potrzeby wojskowe. Wszystkie konie zabrano. Bandy rabusiów, niby za wiadomością i zezwoleniem Rządu, wdzierają się do domów i zagrabiają wszystko co im pod rękę wpadnie. Nowe dekreta wydane zostały przeciw tym opryszkom, ale bez żadnego skutku. Ilekroć gwardya narodowa chce wdać się na obronę mieszkańców, przychodzi do bitwy, w której rabusie zwykle zwyciężają. Kiedy chcą kogo złupić lub zabić, mówią iż jest przebranym jezuitą. Największa nędza panuje; wszelka robota i wszelki handel ustały; nie widać innych pieniędzy jak monety miedziane, posrebrzone przez samże Rząd rewolucyjny.

— Podług listu z Rzymu Zgromadzenie Konstytujące, na wniosek triumwirów mianowało Kommisyą ze trzech Członków: Storbinetti, Audinot i Cernuschi dla traktowania o układ z jenerałem Oudinot. Podczas tych układow wszelkie kroki nieprzyjacielskie miały być zawieszone.

— Monitor Toskański z d. 20 Maja twierdzi, że francuzi weszli bez oporu do Rzymu i że Mazzini został zatrzymany. — Głoszą że wojska austryackie weszło 21 do Florencyi a jenerał Wimpfen ciągnął na Ankonę.

NAJPOŻNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *28 Maja.* Otwarcie Zgromadzenia Prawodawczego odbyło się dziś bez żadnego przepychu. Posiedzenie publiczne niemiało żadnego interesu. Wybor osób składających Biuro Izby jest prawdziwym tryumfem dla stronnictwa umiarkowanych; wszyscy Prezesi są z tego stronnictwa. Kandydatami do Prezydencyi Izby są P. Dupin starszy ze strony umizrkowanych i P. Ledru-Rollin ze strony oppozycyi. — W dniu dzisiejszym miały miejsce skupiania się po ulicach, które wszakże z łatwością były rozproszone.

LONDYN, *28 Maja.* X. Dixon, Professor Piema św. w Seminarium Maynooth został 24 b. m. obrany Arcybiskupem Armagh i Prymasem Irlandyi na miejsce zmarłego X. Ordly.

WIEDEŃ, *27 Maja.* Gazety Wrocławskie, podług depeszy telegraficznej z Warszawy donoszą, że N. Cesarz Jmć Rossyjski oddał korpus dowodzony przez jenerała Paniutin pod dowodzwo naczelne barona Welden; przeto kroki nieprzyjacielskie rozpoczną się niezwłocznie.

NIEMCY. Miasto Worms 29 Maja było attakowane przez wojska Hesskie i Pruskie; po zdobyciu wszystkich barykad, miasto, o godzinie 5 po południu było już opuszczone przez powstańców.

WŁOCHY. Gazeta Piemontska z d. 24 Maja donosi że stan zdrowia Króla Wiktora Emmanuela nieco się pogorszył. Taż gazeta dwoma dniami przedtém zawierała dekret Królewski, którym zarząd Królestwa powierzony został, do wyzdrowienia Króla, Xiążęciu Genui. — Odrzucenie warunków Francyi przez Zgromadzenie Konstytujące Rzymskie jest już rzeczą urzędową. Nie podobna pojąć tej uchwały, która odrzuca pośrednictwo opiekuńcze Francyi w chwili kiedy Austrya i Neapol grożą najściem Rzymu i przywróceniem absolutnej władzy Papieża.

(Journ. de S. P. Psz. Poln. R. I.)

Позволяется печатать. 26 Мая 1849 года. *Ценсоръ И. Срезневскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.